

Komunikat

Pierwszej Zwyczajnej Konwencji
Generalnej Federacji Regnum Christi

Przyjdź Królestwo Twoje!

Komunikat Pierwszej Zwyczajnej Konwencji Generalnej Federacji Regnum Christi

Wspólne rozeznawanie i przeżywanie misji

Przebyta droga

*Gdy tak rozmawiali i rozprawiali z sobą,
sam Jezus przybliżył się i szedł z nimi. (Łk 24, 15).*

Pierwsza Zwyczajna Konwencja Generalna Federacji Regnum Christi zgromadziła 115-tu delegatów i delegatek, oraz pięć zaproszonych osób¹, z każdego terytorium i ze wszystkich czterech powołań, które składają się na Regnum Christi (członkowie świeccy, kobiety konsekrowane, mężczyźni konsekrowani i Legioniści Chrystusa). Spotkanie odbyło się w Rzymie w dniach od 29 kwietnia do 4 maja 2024 roku. Pod hasłem „Wspólne rozeznawanie i przeżywanie misji” delegaci zakończyli apostołskie rozeznawanie dzisiejszej rzeczywistości - proces, który rozpoczął się od fazy lokalnej, po której nastąpiła faza terytorialna, a zakończony został Konwencją Generalną.

Mogliśmy dokonać prawdziwego ewangelicznego i apostołskiego rozeznania naszej rzeczywistości dzięki owocom poprzednich etapów drogi, które wspominamy z ogromną wdzięcznością wobec Boga i Kościoła, który nam towarzyszył i nadal towarzyszy jako prawdziwa Matka.

Mając Statuty, które zostały opracowane podczas prawdziwego synodu, posiadając status prawny Federacji i potwierdzając nasz charyzmat, tożsamość, ducha i misję, mogliśmy budować na solidnym gruncie. Opierając się na pewności wynikającej z naszego charyzmatu jako daru Bożego i głębokiego chrześcijańskiego spojrzenia na świat, z którego jesteśmy powołani i do którego jesteśmy również posłani, odnawiamy nasze pragnienie i zaangażowanie, aby Królestwo Chrystusa było obecne w sercach i społeczeństwie, w „tu i teraz” dzisiejszego świata.

---

¹ Zaproszeni byli Elena Bustillos, przewodnicząca zgromadzenia generalnego sieci szkół Regnum Christi; José Mata, przewodniczący zgromadzenia sieci uniwersytetów Regnum Christi (RIU); Pablo Aledo, dyrektor generalny Fundacji Altius; Daniel Bizzo, świecki konsekrowany po ślubach tymczasowych; i Alejandro Lara, który wkrótce zacznie pełnić funkcję administratora generalnego Federacji Regnum Christi.

Wybraliśmy dynamikę „widzieć, oceniać i działać”, aby odnieść się do różnych zaproponowanych tematów, a mianowicie:

Pelnia powołaniowa wszystkich członków, w tym tożsamość, misja i sposób przynależności do Regnum Christi członków świeckich; formacja w Regnum Christi; znajomość i życie naszym charyzmatem; kultura i promocja powołaniowa.

Wspólnoty apostołów, w tym praca duszpasterska zintegrowana z lokalizacją; formacja formatorów i przywództwo na wzór Chrystusa; struktury w służbie komunii i misji.

Misja Regnum Christi wobec młodzieży i młodych; wobec małżeństwa i rodziny; wobec kultury.

W zespołach i grupach oraz na sesjach plenarnych uczyniliśmy wysiłek odpowiedzi na następujące pytania: „Jak postrzegamy świat, do którego Bóg nas dzisiaj posyła i jak jesteśmy w nim usytuowani?”. „Do czego wzywa nas Bóg w ciągu najbliższych sześciu lat?” „Jak możemy odpowiedzieć na to wezwanie jako duchowa rodzina i ciało apostołskie?”

Świat, z którego zostaliśmy powołani i do którego jesteśmy posłani

Jezus zaś odwróciwszy się i ujrawszy, że oni idą za Nim, rzekł do nich: «Czego szukacie?» Oni powiedzieli do Niego: «Rabbi! - to znaczy: Nauczycielu - gdzie mieszkasz?» (J 1, 38).

Zdając sobie sprawę, że jesteśmy częścią tego upadłego i odkupionego świata, jako apostołowie Królestwa słyszymy, jak Mistrz pyta nas: „Czego szukacie?” (J 1, 38). Z postawą rozeznania odpowiadamy: „Gdzie mieszkasz?”.

Żyjemy w czasie ciągłych i narastających zmian, ale przede wszystkim w czasie zmiany epoki (por. Papież Franciszek, 10 listopada 2015 r.). Nie możemy w pełni wyrazić przyczyn tej zmiany, a tym bardziej przewidzieć wszystkich jej konsekwencji. Przedstawienie pełnej diagnozy świata, który jest tak kulturowo i społecznie zróżnicowany i zmienny, doprowadziłoby nas do uogólnionych, pochopnych osądów. Możemy jednak potwierdzić, że wśród „chwastów” znajdujemy „kielki pszenicy”, które zapowiadają chleb życia. W ten sposób studiowanie wkładu zebranego podczas lokalnych i terytorialnych etapów przygotowań do tej Konwencji pozwoliło nam rozpoznać niektóre z wyzwań naszych czasów.

Zdajemy sobie sprawę z głębokiego kryzysu antropologii i rozumu. Żyjemy w świecie, który oferuje nam więcej możliwości niż kiedykolwiek, ale nie oferuje wystarczających zasad, wartości i kryteriów do podejmowania właściwych decyzji.

Jako chrześcijanie przeszliśmy od bycia w centrum kultury do marginalizacji w nowych kontekstach społecznych, od bycia większością do bycia mniejszością. Zamiast czuć się „jak w domu” w kulturze ukształtowanej przez chrześcijaństwo, czujemy się jak „pielgrzymi”.

Przeglądając wypowiedzi przesłane na tę Konwencję, znaleźliśmy wiele stwierdzeń na temat tego, jacy są inni i jaki jest świat. W wielu z nich nie widać pełnej świadomości, że jesteśmy częścią tego świata i jesteśmy głęboko dotknięci tą epokową zmianą. „Radości i nadzieje, smutki i niepokoje ludzi tego wieku, zwłaszcza tych, którzy są ubodzy lub w jakikolwiek sposób dotknięci, są radościami i nadziejami, smutkami i niepokojami naśladowców Chrystusa” (Gaudium et spes, 1). Uważamy się za solidarnych z tymi wszystkimi, z którymi dzielimy radości i trudności, jakie niesie ze sobą ten moment historii.

Widzieć świat oczami Chrystusa i kochać go Jego sercem: Spojrzenie Apostoła Królestwa

Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne (J 3, 16).

W obliczu sytuacji naszego świata, jako Regnum Christi i część Kościoła, pośród wielu innych, dostrzegamy trzy istotne pokusy:

1) *Mentalność bunkra*, czyli wycofanie się i odizolowanie od świata, w oczekiwaniu, aż burza minie. Bunkier powstrzymuje nas od wychodzenia na spotkanie innych tam, gdzie się znajdują lub od dawania powodów do naszej nadziei; powstrzymuje nas od bycia miejscem spotkania i przyjęcia tych, którzy są daleko od Kościoła i marginalizowani przez społeczeństwo; wywołuje iluzję myślenia, że tylko my mamy rację, a inni się mylą. To chrześcijańskie życie w trybie utrzymania lub przetrwania jest dalekie od mandatu misyjnego i wezwania do miłości, które otrzymaliśmy od Chrystusa. Jest również dalekie od apostołskiego ducha Regnum Christi.

2) *Pozwolenie, by ogarnęła nas nostalgia za przeszłością*, która już nie powróci. Powoduje to, że nie jesteśmy zainteresowani czasem, który dał nam Bóg i może prowadzić nas do działania z postawami lub metodami, które są nieodpowiednie do uobecniania Królestwa Bożego w dzisiejszym świecie. Nostalgia może paraliżować i powstrzymywać nas przed odkrywaniem nowych możliwości i ścieżek apostołskich. Jeśli nadal będziemy robić te same rzeczy, które zawsze robiliśmy, aby wypełnić misję, nasze odpowiedzi na Boże wezwanie z dnia na dzień tracą na aktualności.

3) *Przyjmowanie dominujących zasad, kryteriów i metod świata*, do którego posyła nas Pan. W poszukiwaniu akceptacji i uznania, pilności natychmiastowych rozwiązań lub chęci

odniesienia sukcesu, ryzykujemy zapomnienie, że chociaż jesteśmy w świecie, to należymy do Chrystusa.

Apostoł Królestwa stawia czoła tym pokusom z przekonaniem, że Jezus Chrystus jest źródłem wiecznej Prawdy: objawia nam naszą tożsamość i naszą przynależność do Niego i Kościoła; ufamy Mu; On jest naszą nadzieją; w Nim rozpoznajemy się nawzajem jako bracia i siostry. Wiemy, że powinniśmy widzieć świat i innych w świetle Chrystusa. Ta pewność niekoniecznie oznacza, że zawsze wiemy, jak ewangelizować życie i kulturę naszych czasów za pomocą tej Prawdy. I odwrotnie, jesteśmy pewni, że jest to nasze największe wyzwanie: odkrycie i wdrożenie najlepszego sposobu na ustanowienie Królestwa Chrystusa dzisiaj.

Wiemy, że serce człowieka jest dobrze stworzone. Nawet w postawach i zachowaniach, których nie potrafimy zrozumieć, możemy rozpoznać pragnienie, poszukiwanie skierowane ku Bogu. Widzimy, że możemy dojrzywać w naszym chrześcijańskim powołaniu i uczynić je bardziej znaczącym dzisiaj, nie pomimo zsekularyzowanego świata, ale za pośrednictwem zsekularyzowanego świata.

Jesteśmy zaskoczeni, gdy uświadamiamy sobie, że pośród świata sam Jezus Chrystus, który podbił nasze serca, idzie obok nas jako Pan historii, sprawiając, że ziarna Królestwa rosną, zarówno w chwilach smutku, opuszczenia i krzyża, jak i w chwilach radości i pocieszenia.

To czas Bożej łaski dla nas, nasze *kairós*; to czas duchowej radości tu i teraz, moment na wyrażenie wszystkim odkupieńczej miłości. Możemy patrzeć na przeszłość bez nostalgii czy strachu, ponieważ jest ona wspomnieniem Boga z nami. Możemy patrzeć w przyszłość z teologiczną nadzieją i bez fantazji o ziemskiej wielkości.

Uznajemy prymat nadprzyrodzonych środków, które kierują naszym ewangelicznym rozeznaniami i ukierunkowują naszą misję apostołską. Idziemy naprzód z mocą chrztu, który zapewnia nam łaskę niezbędną do długiej, powolnej walki o świętość.

Nasz charyzmat oferuje nam mocne wsparcie w pięciu elementach życia członka Regnum Christi (PWS² 2), w naszym stylu daru z siebie i w naszych zasadach działania apostołskiego (SFRC³ 10, 35-39), które powinniśmy twórczo stosować. Nasza misja powinna obejmować i towarzyszyć całej drodze życia członków Regnum Christi i ludzi, z którymi się kontaktujemy, doprowadzając ich do spotkania z Chrystusem.

---

² PWS - Przepisy Wiernych Stowarzyszonych, ostatnia część Statutów Federacji Regnum Christi.

³ SFRC - Statuty Federacji Regnum Christi

Odważny i radykalny wybór misyjny

Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam. A gdy to powiedział, tchnął na nich i rzekł im: Przyjmijcie Ducha Świętego.” (J 20, 21-22)

Epokowa zmiana, taka jak ta, której doświadczamy, wymaga odważnego i radykalnego wyboru misyjnego. Małe zmiany w naszej tradycyjnej pracy duszpasterskiej będą niewystarczające, a samo wdrożenie środków, planów, podręczników i programów również nie wystarczy. To wszystko prowadzi nas do miejsc, które już znamy; parafrazując św. Jana od Krzyża, aby dotrzeć tam, gdzie jeszcze nieznane, powinniśmy iść tam, gdzie nie wiemy.

Chcemy wspierać kulturę ewangelicznego i apostołskiego rozeznania, poszukując i odkrywając ziarno Królestwa obecne w każdej sytuacji, aby zidentyfikować i wdrożyć najlepszą odpowiedź dla każdej osoby. Jesteśmy powołani, jako jednostki i jako instytucja, do odczytywania świata z serca Chrystusa i do zwyciężania zła dobrem (por. Rz 12, 21).

Dlatego, stosując tę zasadę, poczynając od „widzenia i oceniania” sytuacji świata, podczas pierwszych sesji plenarnych tej Konwencji, uważamy za niezwykle ważne, aby dostosować nasze życie i misję ewangelizacyjną zgodnie z następującymi wyborami misyjnymi:

1) Od nadziei opartej na tym, co ludzkie, do nadziei radykalnie zakorzenionej w Chrystusie

Powinniśmy kontemplować rzeczywistość oczami Chrystusa, rozpoznając Królestwo już obecne tu i teraz i wiedząc, że jesteśmy powołani, aby je rozwijać. Jeśli żyjemy teologiczną nadzieją, która wypływa z autentycznego życia kontemplacyjnego, przekonani o triumfie Pana, nawet gdy przechodzimy przez ciemne doliny, staniemy się odważnymi i entuzjastycznymi apostołami. Uzasadnianie naszej nadziei oznacza poważne traktowanie chrześcijańskiego przesłania, ze wszystkimi jego konsekwencjami.

2) Od zależności od powołań konsekrowanych do charyzmatu przyjmowanego i ożywianego przez wszystkich

Chcemy być Regnum Christi otwartym na głos Ducha Świętego, który objawia się przez wszystkich członków, uznając charyzmat obecny we wszystkich powołaniach i odkrywając na nowo fakt, że wzajemnie się ubogacamy i że razem prowadzimy misję. Wymaga to od nas, abyśmy pozwolili sobie na kontakt z naszymi towarzyszami na drodze, abyśmy byli otwarci i zachęcali do słuchania, zwłaszcza tego, co Bóg mówi nam przez świeckich członków, którzy są wezwani „do przeżywania swoich zobowiązań chrzcielnych w rzeczywistości doczesnej” (PWS 1 §1). Chcemy współdziałać bardziej poprzez wspólny charyzmat niż poprzez funkcje poszczególnych osób.

3) Od nacisku na podręczniki i modele do skupienia się na rozeznaniu i adaptacji

Chcemy być mocni w zasadach, ale elastyczni i kreatywni w sposobach ich realizacji; lepiej rozpoznawać, przyjmować i chronić to, co najważniejsze jako charyzmatyczne wytyczne, i być elastyczni w tym, co drugorzędne. Chcemy, aby każda wspólnota lokalna wzięła na siebie odpowiedzialność za rozeznanie własnej sytuacji, aby odkryć obecne w niej Królestwo Chrystusa i sprawić, by się ono wyłoniło, zapewniając, że konkretny sposób realizacji misji zostanie ustalony lokalnie. Wierni charyzmatowi, który otrzymaliśmy, staramy się dostosować nasze metody i procedury do różnorodności naszych okoliczności.

4) Od duszpasterstwa dla wygodnych do duszpasterstwa dla tych, którzy są na rozdrożu

Uznajemy, że jesteśmy wezwani przez Chrystusa: „Idźcie więc i czyńcie uczniów ze wszystkich narodów” (Mt 28, 19), aby wyjść poza znane nam granice. Pragniemy dzielić Jego Serce Pasterza, który w dzisiejszym świecie, zamiast zostawić dziewięćdziesiąt dziewięć owiec, aby iść za jedną, przyprowadza i współpracuje z tą jedną, aby razem z nią szukać dziewięćdziesięciu dziewięciu; aby wyjść na spotkanie tym, którzy są daleko i na rozdrożu.

Owoce Konwencji Generalnej

Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to, abyście szli i owoc przynosili, który pozostanie. (J 15, 16)

Podczas Konwencji odnowiliśmy nasze przekonanie, że jesteśmy powołani do wprowadzania w życie charyzmatu, który Bóg dał nam jako duchowej rodzinie i ciału apostołskiemu (SFRC 3) w służbie Kościołowi, z oddaniem i nadzieją.

Owoce tej Konwencji Generalnej obejmują: sam proces rozeznawania, refleksje zespołów, doświadczenia uczestników i nasze odnowione zaangażowanie apostołskie. Wszystko to zostało zebrane w rezolucjach tej Konwencji i ma wielką wartość dla naszego życia i misji.

Określiliśmy pewne priorytety dla całego Regnum Christi i powierzyliśmy pięć zadań Kolegium Dyrekcji Generalnej. Rozpoznaliśmy również przekonania i pewniki, które kierują naszą misją. Materiał ten zostanie wykorzystany do opracowania strategicznego planowania Federacji na najbliższe sześć lat.

Priorytety

1) *Promowanie kultury powołaniowej.* Chcemy realizować całą naszą działalność apostołską jako zakorzenioną w osobistym powołaniu, które Bóg daje wszystkim ludziom, nasycając ją autentyczną pedagogiką powołaniową, która sprzyja zrozumieniu życia jako powołania

i pomaga każdej osobie odkryć i przyjąć swoje własne powołanie (SFRC 48). Naszym celem jest, aby w różnych obszarach Regnum Christi procesy pogłębiania realizacji powołania mogły być podejmowane w sposób naturalny, a tym samym mogły dojrzewać powołania do małżeństwa, życia konsekrowanego i kapłaństwa.

2) *Zobowiązanie do bycia i tworzenia wspólnot apostołów, którzy idą w świat z misją*, na wzór pierwszych chrześcijan. Wierzimy, że ta odpowiedź odpowiada na potrzebę ewangelizacji w dzisiejszym świecie. To właśnie w tych wspólnotach będzie przeżywanych pięć elementów, które odżywiają życie apostoła Królestwa, a pilna potrzeba dzielenia się miłością Chrystusa jest odczuwalna, tworząc nowe wspólnoty apostołów. Chcemy być wspólnotami kontemplacyjnymi i ewangelizacyjnymi, kreatywnymi mniejszościami, które mogą siać ziarna Królestwa i pomagać im wzrastać, gdziekolwiek się znajdują. Wymaga to od nas odnowienia sposobu, w jaki myślimy o sobie jako apostołach, a także naszego kierunku i kryteriów podejmowania decyzji, rozeznawania ewangelicznego i działania apostołskiego.

3) *Wzmacniać duszpasterską troskę o małżeństwo i rodzinę*, ponieważ są one podstawową komórką społeczną i naturalnym miejscem, w którym osoba odkrywa siebie, rozwija się i uczy się kochać. Chcemy, aby struktura Regnum Christi lepiej odpowiadała na potrzeby małżeństw i opracowywała ścieżki formacyjne, które towarzyszą powołaniu do miłości na wszystkich jego etapach i we wszystkich sytuacjach: narzeczeństwa, przygotowania do małżeństwa, małżeństwa, rodziny z dziećmi, starości i wdowieństwa, a także separacji lub rozwodów, jeśli do nich dojdzie. Chcemy formować i kształtować prawdziwych apostołów małżeństwa i rodziny.

Zadania

Oprócz określenia tych priorytetów, wyznaczyliśmy Kolegium Dyrekcji Generalnej pięć zadań. Poniżej przedstawiamy ich podsumowanie:

- 1) Opracowanie „ścieżek formacyjnych” przy pomocy wyspecjalizowanej komisji z udziałem osób z różnych terytoriów.
- 2) Stworzenie *think tanku*, który, zgodnie z naszym charyzmatem, będzie nieustannie analizował aktualny świat, oferując członkom Regnum Christi klucz do rozeznawania rzeczywistości według wartości ewangelicznych i pomagając w wypełnianiu naszej misji apostołskiej.
- 3) Skuteczne dostosowanie wszystkich rzeczywistości Regnum Christi - Federacji, instytucji stowarzyszonych i wspólnych dzieł apostołskich - do wspólnej misji (SFRC 42-46 i nota wyjaśniająca do tych numerów).
- 4) Stworzenie departamentu w obszarze „Życie i misja” poświęconego rodzinie, którego głównym celem będzie generowanie synergii na poziomie międzynarodowym, terytorialnym i lokalnym.
- 5) Zainicjować program formacyjny dla osób pełniących role kierownicze w Federacji oraz w zespołach terytorialnych i centralnych Regnum Christi. Ich celem powinno

być osiągnięcie zmiany kulturowej opartej na wartościach ewangelicznego przywództwa na wzór Chrystusa (miłość, służba, słuchanie, współpraca).

Zalecenia

Przedłożyliśmy również kilka zaleceń Kolegium Dyrekcji Generalnej, Kolegium Dyrekcji Terytorialnych, instytucjom stowarzyszonym i zarządom dzieł wspólnych.

Spśród nich dwa szczególnie dotyczą świeckich członków Regnum Christi: wznowienie, gdy warunki będą ku temu sprzyjające, refleksji nad ich udziałem w organach władzy z głosem stanowiącym; i zakończenie refleksji nad zobowiązaniami szczególnymi (PWS 24).

Niektóre pewniki i przekonania

Z drugiej strony, te dni były okazją do potwierdzenia niektórych z naszych pewników i przekonań, takich jak:

1) Potwierdziliśmy **treść i ducha Statutów Federacji Regnum Christi**. Widzimy potrzebę, abyśmy wszyscy kontynuowali lepsze ich poznanie i zrozumienie oraz wzrastali w naszej afektywnej i efektywnej integracji z ich treścią, aby wzrastać w ich asymilacji, ponieważ znajdujemy w nich sformułowane główne cechy naszego charyzmatu, duchowości i misji apostoelskiej. Statuty są światłem i kryterium rozeznania dla naszego bytu i działania.

2) Jesteśmy głęboko przekonani, że **wszystkie cztery powołania Regnum Christi są wezwane, poprzez swoją tożsamość, do wnoszenia wkładu we wspólną misję**. Widzimy, że po tych latach odnowy nadal istnieje droga, którą musimy przebyć, aby wzmocnić tożsamość każdego powołania i jak każde z nich może lepiej towarzyszyć innym powołaniom. Chcemy zachęcać do kultury **doceniania tego, co pozytywne: rozpoznawania i świętowania** owoców, które daje nam Pan oraz osobistego wkładu każdego członka wspólnoty. Szczególnie chcemy chronić niektóre cnoty charakterystyczne dla naszego stylu życia: miłość, dyspozycyjność dla misji i zaufanie.

3) Istotne jest, aby wszystko, co robimy, było nieustannie nasycone wymiarem kontemplacyjnym. Musimy być ludźmi modlitwy, Ewangelii i Eucharystii, prowadzonymi ręką Maryi. Staramy się, aby źródłem odnowionego zapалу apostoelskiego nie były nasze własne wysiłki i pomysły, ale działanie Boga w każdej osobie i we wspólnotach, ponieważ Pan powiedział nam: „Beze Mnie nic nie możecie uczynić.” (J 15, 5)

4) Chcemy być **Regnum Christi, które wychodzi do świata w naszej misji w szczególnym stylu daru z siebie**, aby być apostołami o cechach opisanych w numerze 10 Statutów. Dlatego potwierdzamy postanowienie formowania ludzi, którzy przygotowują się do pełnego przeżywania swojej kondycji jako apostołowie, a także wysiłek formowania formatorów w stylu przywództwa Chrystusa, Apostoła Królestwa.

5) Wierzimy, że istniejące **struktury** Federacji są odpowiednie, że powinny służyć misji i być dostosowane, w zależności od sytuacji, aby lepiej odpowiadać na potrzeby misji.

Odnieśliśmy się do faktu, że jesteśmy w trakcie wdrażania i dojrzewania tych struktur. Choć minęło pięć lat, powinniśmy przyjąć ze spokojem i pogodą ducha, że jest to długi proces, który wymaga taktu i cierpliwości. Struktury te służą misji i są stale dostosowywane wobec nieustannych nowych wyzwań i prób.

6) Uważamy za konieczne promowanie **kultury towarzyszenia** (poprzez towarzyszenie innym i pozwalanie sobie na towarzyszenie) we wszystkich sekcjach Regnum Christi i dziełach apostołatu oraz zachęcanie do formacji tych, którzy towarzyszą innym.

Konwencja Generalna odniosła się do faktu, że niektóre rany z naszej historii nadal wpływają na nasze relacje. Wszyscy widzimy potrzebę naprawienia błędów, uczenia się z nich i wzrastania razem we wspólnej misji. Kolegium Dyrekcji Generalnej postanowiło zmierzyć się z tą kwestią z determinacją.

Wybór sześciu świeckich członków, którzy wezmą udział w Generalnej Radzie Plenarnej

36-ciu świeckich delegatów, którzy wzięli udział w Konwencji Generalnej, wybrało sześciu świeckich członków, którzy będą uczestniczyć w Generalnej Radzie Plenarnej Regnum Christi w ciągu najbliższych sześciu lat. Wybrani to: Horacio Gómez, Cathie Zentner, Guillermo Narro, Cristina Regueira, Maria Fioretta Bini Smaghi i David Zárate.

Modlimy się, aby Duch Święty oświecił ich w tej posłudze. Kolegium Dyrekcji Generalnej wybierze dwóch z tych sześciu świeckich członków, którzy będą im pomagać w Kolegium podczas następnej sześcioletniej kadencji.

Jesteśmy głęboko wdzięczni świeckim członkom, którzy podjęli się tej odpowiedzialności w pierwszych latach funkcjonowania Federacji Regnum Christi: Francisco Gámez-Arcaya, Álvaro Abellán-García, Carmen Fernández, Kerrie Rivard, José Antonio Lebrija i David Zárate. Wszyscy oni odegrali aktywną rolę podczas długich lat, w których świeccy członkowie musieli rozeznąć swoją formę uczestnictwa w charyzmacie Regnum Christi i sposób włączenia się we właściwe prawo Federacji.

Zakończenie

Błogosławieni jesteście wy, którzy uwierzyliście, że spełni się to, co wam powiedział Pan. (Łk 1, 45)

Na zakończenie tej pierwszej Zwyczajnej Konwencji Generalnej Federacji Regnum Christi, my delegaci, jesteśmy świadomi czasu, w którym żyjemy: jest to skromna historia naszej

duchowej rodziny, wpisana w ważny moment Kościoła i w wielką epokową zmianę w świecie. Poszliśmy i zobaczyliśmy, gdzie przebywa Mistrz; nasze serca są pełne zdumienia, ponieważ On uobecnia się w naszych braciach i siostrach, których spotykamy na naszej drodze. To On nam towarzyszy i wychodzi nam na spotkanie, objawia nam miłość swojego serca i formuje nas na apostołów swojego Królestwa.

Długa droga, którą przebyliśmy w ostatnich latach, napędza nas wdzięcznością wobec tych, którzy wcielali nasz charyzmat od samego początku i wobec tych, którzy przyczynili się do jego odnowy i oczyszczenia, nawet jeśli niektórych z nich już z nami nie ma. Dziękujemy!

Staraliśmy się odpowiedzieć na zaproszenie papieża Franciszka zawarte w jego liście, który otrzymaliśmy na początku Konwencji: „Dzisiaj, bardziej niż kiedykolwiek, społeczeństwo wymaga, abyśmy byli w stanie dać powody naszej nadziei (1 P 3,15) w obliczu dzisiejszych wyzwań”. Ufamy łasce Bożej i poświęceniu tak wielu mężczyzn i kobiet, którzy na całym świecie żyją i strzegą charyzmatu Regnum Christi.

Z odnowionymi sercami i z ręki Maryi, Matki nadziei, powracamy do naszych terytoriów i lokalizacji z radością apostołów Królestwa.

Rzym, 4 maja 2024 r.